

[Ib Thyreged.]

lægger vægt på, at man også løser normaliseringsspørgsmålet.

Det er jo klart fremgået af boligministerens udtalelser, at der ikke fra regeringens og regeringspartierne side tilsigtes generelle lejeforhøjelser, men alene lejeforhøjelser i forbindelse med genudlejning. Men der kan måske i denne forbindelse nævnes et par tal fra byggerapporten, hvor det siges, at huslejen i gode boliger med centralvarme opført før krigen fra 1939 til 1969 kan skønnes at være steget med ca. 150 pct. I samme periode er den gennemsnitlige time-løn i industri og håndværk steget ca. 950 pct.

Endelig vil jeg gerne sige til sidst, at det er ikke rigtigt, når hr. Helge Nielsen anfører, at venstre ikke ønskede loven vedrørende ejerlejligheder revideret eller ændret. Jeg har udtrykkelig sagt her tidligere i dag, at vi ville have loven under observation under hensyn til de yderligere erfaringer, der eventuelt måtte komme, og at vi under hensyn hertil ikke ville modsætte os en revision, hvis der konstateredes yderligere misbrugstilfælde.

Endelig vil jeg gerne til sidst sige i anledning af en misforståelse fra hr. Arne Larsens side, at jeg ikke har udtalt mig om rentesikringen. Det, som jeg udtalte mig om, var boligsikringen, som jeg mente at man burde lade fortsætte også ud over 1974.

Niels Helveg Petersen: Jeg vil sige meget stiltfærdigt til hr. Helge Nielsen, at jeg jo ikke rettede anklager mod nogen. Jeg opfordrede kun til ydmyghed også over for det, som man selv har været med til at lave. Og jeg synes ikke, hr. Helge Niensens sidste svar her til mig var noget godt eksempel på denne ydmyghed. Jeg tror, det er svært rigtigt at komme igennem med det synspunkt, at alt, hvad der har været skidt, ja, det er de andre, der har lavet det, og det er jo altså nu åbenbart ikke bare de konservative, men endnu værre de radikale, og resten var så noget, socialdemokratiet havde æren af.

Det, jeg tror vi kan konstatere, når vi taler om det ungdomsfjendske, er, at den bestående tilstand, hvem der end er skyld i

den, er resultatet af en boligpolitik, som ikke stiller de nye boligsøgere godt. Hvis derimod intentionerne, hensigten med de forslag, som er forelagt, realiseres og der indtræder prisdæmpende virkninger ved enfamiliehussalg og de forkortede løbetider giver bedre obligationskurser, ja, så er det noget, som stiller nye boligsøgere bedre.

Jeg har altså ikke villet optage en debat om skyldproblemet, kun mane til ydmyghed, og i og for sig ikke villet slynge om mig med beskyldninger, kun pege på, at rent konkret ved en fornuftig analyse er den tilstand, vi har i øjeblikket, ikke tilfredsstillende for nye boligsøgere.

Ømann: Jeg føler trang til at takke boligministeren for de ord, han sagde om byggeforskning og om teknisk udvikling. Jeg synes, det peger hen i retning af det, som for mig står som løsningen af det problem, der er hovedemnet her i dag, løsningen af boligproblemet, at gøre nybyggeriet billigere. Det har en organisatorisk og en teknisk side, men det har også en renteside, og i den forbindelse vil jeg gerne sige til finansministeren, at der er jo i en travl tid ikke noget at sige til, at ministeren ikke har haft tid til at læse vort forslag helt igennem, men jeg er overbevist om, at inden enden tager, vil ministeren til fulde forstå tankerne i vort forslag. Men der kan jo nok være grund til også over for hr. Grünbaum at forklare, hvad det egentlig går ud på, især på baggrund af det mareridt, som finansministeren havde om, at statens udgifter ville stige med 400 mill. kr. om året. Jeg kan godt forstå, at det er afskrækkende, og at han er holdt op med at læse.

Se, samtidig med at staten sælger obligationer og får penge ind ved det, bruger man de penge, man får ind, til at låne ud. De obligationer, man har solgt, har man forpligtet sig til at værdiregulere, men de lån, man etablerer, de penge, man låner ud, får man samtidig også værdireguleret ydelserne på. Det vil altså sige, at der helt uden om finansministerens nattesøvn er tilvejebragt en balance. Jeg anser det ikke for afgørende, om denne balance er fuldkommen. Jeg anser det for en fordel, at obligations-salget i og for sig er løsrevet fra udlånsvirksomheden. Det giver en meget stor smidig-